

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 4. kolovoz 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Pravo je blago na nebu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje Evanđelje (usp. Lk 12, 13-21) započinje prizorom čovjeka iz mnoštva koji traži od Isusa da riješi pravno pitanje o obiteljskom nasljeđu. Ali On se u odgovoru ne bavi tim pitanjem te poziva da se klonimo gramzivosti, to jest pohlepe za posjedovanjem. Ne bi li svoje slušatelje odvratio od ove bjesomučne potrage za bogatstvom, Isus je ispričovijedao prisporobu o bezumnom bogatašu koji misli da je sretan zato što mu je ljetina jedne godine bila izvanredno bogata i osjeća se sigurnom zbog nagomilanih dobara. Bit će lijepo da ga danas pročitate; nalazi se u dvanaestom poglavlju svetog Luke, redak 13. To je lijepa prisporoba koja nas mnogo toga uči. U prisporobi, naime, nalazimo živi kontrast između onoga što bogata osoba planira za sebe i onoga što mu Bog priprema.

Bogataš stavlja pred svoju dušu, to jest pred sebe samoga, tri promišljanja: mnoštvo nagomilanih dobara, mnogo godina za koje se čini da mu ta dobra jamče i, treće, spokoj i neobuzdano blagostanje (r. 19). Ali riječ koju mu je Bog uputio poništava te njegove planove. Umjesto „godina mnogih“, Bog ukazuje na neposrednost: „već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe“; umjesto uživanja u životu pred njega stavlja polaganje Bogu računa o svome životu, s posljedičnom presudom. Što se tiče stvarnosti mnogih nagomilanih dobara na kojima je bogataš sve temeljio, ona je pokrivena sarkazmom pitanja: „A što si pripravio, čije će biti?“ (r. 20). Sjetimo se borbe za baštinu; mnogih obiteljskih borbi i tolikih ljudi, svi znamo neku od tih priča, koje počinju izbijati u času smrti: unuci dolaze vidjeti: „Što je moje?“ i sve odnesu.

Upravo u toj suprotnosti leži opravdanost imenice „bezumnik“ – jer misli na stvari za koje misle da su konkretne, ali one su uobrazilja – kojima se Bog obraća ovom čovjeku. On je bezuman jer je u praksi nijekao Boga, nije „izravnao račune“ s Njim.

Zaključak prisporobe, formuliran od strane evanđelista, odlikuje se jedinstvenom djelotvornošću:

„Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu“ (r. 21). To je opomena koja otkriva horizont prema kojem smo svi pozvani gledati.

Materijalna dobra su nužna – to su dobra! –, ali ona su sredstvo i služe tome da se živi pristojno i da ih se dijeli s najpotrebnijima. Isus nas danas poziva da shvatimo kako bogatstva mogu zarobiti srce i odvratiti ga od pravog blaga koje je na nebu.

Na to nas podsjeća i sveti Pavao u današnjem drugom čitanju. Kaže ovako: „tražite što je gore... Za onim gore težite, ne za zemaljskim!“ (Kol 3, 1-2).

To – razumije se – ne znači otuđiti se od stvarnosti, nego tražiti stvari koje imaju pravu vrijednost: pravdu, solidarnost, prihvaćanje, bratstvo, mir, sve ono što predstavlja istinsko čovjekovo dostojanstvo. Radi se o tome da težimo životu ostvarenom ne po svjetovnom stilu, nego prema evanđeoskom stilu: ljubiti Boga cijelim našim bićem i ljubiti bližnjega onako kako ga je Isus ljubio, to jest u služenju i sebedarju.

Pohlepnost za dobrima, želja za posjedovanjem dobara ne zasićuje srce, nego štoviše izaziva još veću glad! Pohlepa je poput onih finih bombona: uzmeš jedan i kažeš: „O, kako je dobar!“, pa onda uzmeš drugi i jedno vuče drugo. Takva je pohlepa: nikad se ne zasićuje. Budite oprezni! Ljubav koju se shvaća i živi na ovaj način izvor je istinske sreće, dok je neumjerena težnja za materijalnim dobrima i bogatstvima često izvor tjeskobe, neprijateljstva, pronevjere, rata. Mnogi ratovi započinju zbog pohlepe.

Neka nam Djevica Marija pomogne da ne dopustimo da nas očaraju sigurnosti koje prolaze, nego da svaki dan budemo vjerodostojni svjedoci vječnih vrijednosti evanđelja.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, izražavam svoju duhovnu blizinu žrtvama nasilja koje su ovih dana zavile u crno Teksas, Kaliforniju i Ohio u Sjedinjenim Američkim Državama i u kojem su stradale nedužne osobe. Pozivam vas da se pridružite mojoj molitvi za one koji su izgubili život, za ranjene i njihove obitelji.

Zdravo Marijo...

Na današnji dan prije stotinu i šezdeset godina umro je sveti Arški župnik, uzor dobrote i ljubavi za sve svećenike. Na ovu značajnu obljetnicu odlučio sam uputiti Pismo svećenicima iz cijeloga svijeta kako bih ih potaknuo na vjernost poslanju na koje ih je Gospodin pozvao. Neka nam svjedočanstvo ovog poniznog župnika potpuno predanog svome puku pomogne otkriti ljepotu i važnost ministerijalnog svećeništva u suvremenom društvu.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana